

Política 'Ikea'

PODREM DECORAR LA NOSTRA LLAR AMB UN TOC MÉS "ANTICAPITALISTA" O PODREM INCLINAR-NOS PER UN MOBILIARI TIRANT A "SOCIALDEMÒCRATA", SI SOM ELECTORS MÉS ENTRADETS EN ANYS I POC DONATS A LES EMOCIONS FORTES

Luny queda el temps en què l'aspiració més gran d'una vila era que el monarca li concedira el privilegi de celebrar una fira del bestiar, allotjar un monestir o aixecar entre els seus murs una esplèndida catedral que agradés a Déu, el rei i el papa de Roma. Ser la seu de grans temples, palaus sumptuosos, casernes poblades i tribunals d'última instància ja no atorga la condició de capitalitat. Si no tens un Ikea, no ets ningú, i prou bé que ho saben tots aquells alcaldes i alcaldesses que han acudit a les successives campanyes electorals al crit de "Jo, pel meu Ikea... Mate!".

Els empleats de la multinacional sueca són els nous capellans del poble. Són ells qui han de donar fe de si allò del Paco i la Desirée va de bo o no era més que un *rotllo* d'una nit, perquè són ells, i només ells, els qui els han vist jurar-se amor etern davant d'una prestatgeria Kallax, que és la forma que tenen els altars del segle XXI. Els nostres pares compraren mobles construïts per durar dècades, cridats a ser testimonis d'un lligam sagrat que no podia separar l'home, i el mobiliari d'una casa s'adquiria amb una decidida vocació de formar part de l'inventari d'una futura herència. Ara, els qui celebren l'amor i els qui ploren la ruptura es creuen cada dia al laberint que amaga la caixa blava i groga on es munten i es desmunten els somnis d'una nova generació que ja ha assumit que, com tot el que allí es ven, res no és ja per a tota la vida. La importància de la marca escandinava a les nostres vides ha modificat usos i costums centenaris. Abans ningú no es plantejava expulsar de la colla d'amics el funcionari de l'ajuntament, per insuportable que fóra, per allò que sabies, que tard o d'hora et caldria besar-li l'anell. Avui, la immunitat per ser el borinot del grup l'ator-

JOSEP MORENO

ga ser propietari de l'única furgoneta de la quadrilla.

En tot això devien pensar els qui aconsellaren Pablo Iglesias que el programa electoral del seu partit copiara la maquetació, el format, tacte i volum del catàleg de la coneguda botiga de mobles. Sincerament, em sembla una gran idea la de mimetitzar-se amb una publicació que sovint ocupa un lloc d'honor en no poques cases on l'exemplar de les obres completes de Marx està falcant la porta de la cuina.

El candidat Iglesias ha decidit que la *nova política* necessita una nova forma d'adreçar-se a la ciutadania. Si una campanya és –i ho és– un mercat on l'objectiu és que el consumidor trie la teua oferta, per què no copiar els millors? Així, el programa de Pablo és una proposta per redecorar les nostres vides a un preu més que raonable. Podrem triar entre un munt de propostes adaptades al nostre estil més personal. Disposarem de dissenys agosarats per decorar la nostra llar amb un toc més *anticapita-*

lista o podrem inclinar-nos per un mobiliari tirant a *socialdemòcrata* si som electors més entradets en anys i poc donats a les emocions fortes. També hi haurà on triar i remenar per als qui són aficionats al moble castellà de tota la vida, el de l'Espanya de sempre, la dels vells comunistes de Càceres, Albacete o Valladolid. I per donar cabuda als qui no entren en cap casa on no càpiga la seua nació, sempre tindrem disponible al catàleg l'estoreta on podrem llegir allò del "Bienvenido a la república independentiente de tu casta".

Aquesta nova política *Ikea* ens permetrà muntar-nos un vot a la nostra mida amb poc esforç i ajudats d'unes senzilles instruccions que podrem consultar un munt de columnes d'opinió i no pocs programes de LaSexta. Tant fa que sigues espanyolista o independentista, si vas votar Felipe o Fraga, perquè la *nova política* no en sap, de passats, és redemptora i convertirà el teu vot en un bateig que et farà membre d'aquesta nova església del *sorpasso* en què a la peanya pot haver-hi un general de l'exèrcit, Ada Colau o Julio Anguita.

Tot fa pensar que aquesta segona convocatòria electoral estarà contagiada per una certa retòrica d'ofertes de gran magatzem. L'aposta estratègica d'Units Podem, per tant, sembla que tindrà un èxit extraordinari. Malauradament compta amb la col·laboració d'aquells que competeixen pel mateix electorat i que s'entesten a continuar posant als mostraris les mateixes propostes, els mateixos candidats i discursos que han buidat les seues botigues d'una ciutadania que ja fa temps que sap que a alguns no els importa gens arruïnar l'empresa sempre que ells siguin l'últim moble a eixir del catàleg.

Consultor en comunicació